

steren sammen med Bankinspektøren og Nationalbanken udarbejdede da det Forslag, der her foreligger.

Vi ser altsaa, at man fra Ledernes Side siger til Andelsorganisationerne: Vi kommer herud og beder om 5 Mill. Kr.; de tre Organer, Erhvervsministeren, Bankinspektøren og Nationalbanken, har sagt god for Banken, der er ingenting i Vejen med den, 8 Mill. Kr. er tilstrækkeligt. Er vi naaet Bunden? Jeg vil henvise til, hvad disse tre Autoriteter har sagt. Saaledes bliver det sagt af Lederne ude omkring. Lad os saa se, hvordan Sagerne forelaa, bortset fra dette, for de tre Institutioner, Erhvervsministeren, Bankinspektøren og Nationalbanken. Erhvervsministeren siger og siger med Rette: Det er klart, at jeg ikke har foretaget nogen Undersøgelse af Forholdene, jeg maatte stole paa min Bankinspektørs Opgørelse. Det er rigtigt, men Erhvervsministeren maa huske paa, at den gik ud paa 15,2 Mill. Kr. og ikke paa 8 Mill. Kr. Nationalbanken vil selvfølgelig sige det samme: at nogen selvstændig Undersøgelse har den ikke foretaget, den maatte henholde sig til Bankinspektøren. Med andre Ord, Henvisningen til de tre Myndigheder er i Virkeligheden grundet alene i Bankinspektørens enestaaende nøje Undersøgelse af Bankens Forhold. Altsaa maa vi nu se paa det Resultat, han kom til, for det er det, der har dannet Grundlaget for hele Aktionen for at faa disse Penge. Bankinspektøren selv siger: Jeg foretog en hastig og summarisk Opgørelse ifølge det Materiale, der forelaa, og ifølge Direktørernes Opgørelse over Tabet, og herefter kom jeg til det Resultat, at der skulde afskrives 15,2 Mill. Kr. Og ikke nok med, at der skulde afskrives 15,2 Mill. Kr., der skulde oven i Købet tages Forbehold overfor to store Engagementer. Det var altsaa det Resultat, vedkommende Embedsmand kom til. Men hvad der er det vigtigste, er, at vedkommende Embedsmand ikke fastholder det Resultat, han kommer til efter denne enestaaende nøje Undersøgelse. Han frafalder det, han nøjes med at sige, at med Hensyn til Slutresultatet vil vi lægge Direktionens Anskuelse til Grund, hvorefter der kun kræves 5—8 Mill. Kr.; det lægger vi til Grund og ikke Bankinspektørens Opgørelse. Banktilsynet kom ved sin enestaaende nøje Undersøgelse til et ganske andet Resultat end det, Offentligheden fik at vide, det var kommet til. Her har vi Forklaringen paa et af de Punkter, som det var meget vanskeligt at

gøre Offentligheden klar over. Forklaringen er den, at man tidligere sagde, at 8 Mill. Kr. var nok, og saa kom den nye Bestyrelse og sagde, at 20 Mill. Kr. var nødvendigt foruden de 8 Mill. Kr. Tidligere havde man forstaaet det saaledes, at med 8 Mill. Kr. var man naaet til Bunds, og at der var en Kapital af 13½ Mill. Kr. i Behold. Nu kom vi og sagde: Nej, der er ikke 13½ Mill. Kr. i Behold, der er kun 3 Mill. Kr. — altsaa en Forskel paa 10½ Mill. Kr. Havde Offentligheden ligesom Bestyrelsen og Repræsentantskabet og jeg i to Tempi faaet at vide: der har fundet en Opgørelse Sted i Mellemtiden, som har nedsat Overskuddet eller det, som var i Behold af Andelskapitalen, 13,2 Mill. Kr., med 5 Mill. Kr., og der skal endda tages Forbehold overfor visse store Engagementer, var Overraskelsen ikke blevet saa stor. Bestyrelsen og Repræsentantskabet, vi, som fik det at vide i to Tempi, tog Tabet med Fatning, thi naar vi alligevel skulde ud at tegne Kapital, gjorde det i og for sig ikke noget, om det blev et Par Millioner mere eller mindre. Men Offentligheden stod aldeles uforstaaende overfor de to Opgørelser, fordi det ikke kom frem, at Bankinspektøren var kommet til et andet Resultat i Mellemtiden, og at dette Resultat var blevet skjult for Offentligheden.

De herrer vil altsaa se, hvorledes Situationen laa. Den laa saaledes, at det lykkedes at faa Andelsorganisationerne til at tegne 5 Mill. Kr., uden at der stod nogen som helst bagved. Lederne henviste til de tre Institutioner. De tre Institutioner, i alt Fald Bankinspektøren, kom til et vist Resultat, og det Resultat blev skjult. Tilbage var kun Direktørernes Anskuelse. Det var Direktørerne, der sagde: Vi skal have 8 Mill. Kr., og paa det maatte den danske Offentlighed bevilge de 8 Mill. Kr.: Nationalbanken de 3 Mill. Kr. og Andelsselskaberne de 5 Mill. Kr. Uagtet det skete paa et Tidspunkt, da der i hele Andelsverdenen netop var Mistro til Direktørerne, var det alene deres Anskuelse, der kom frem. Men ude i Offentligheden fik man det ikke at vide, dør fik man at vide, at det var de tre Institutioner, der stod bagved. Pengene blev altsaa skaffet til Veje, uden at Offentligheden fik noget som helst at vide, og vi ser af en Skrivelse, som er dateret den 14. Januar — den findes som Underbilag I til Bilag II —, hvorledes man i Forvejen har overvejet Situationen meget nøje. Bankinspektøren henviser til en mundtlig Konference med